

“भीठे बच्चे- यो पुरानो दुनियाँ, पुरानो रङ्गमञ्चबाट अब दिल हटाऊ। तिमी बाबाको पासमा फर्केर जानु छ, त्यसैले घरलाई याद गरा।”

प्रश्न:- आफ्नो अवस्था राम्रो बनाउनको लागि कुन कुराको धेरै ध्यान राख्नु पर्छ?

उत्तर:- भोजनको। समझदार बच्चाहरू आफ्नै हातले योगमा रहेर भोजन बनाएर खान्छन्। यदि कसैले बाबालाई याद गरेर, प्रेम सँग भोजन बनाएर खान्छ भने अवस्था धेरै राम्रो हुन सक्छ। बाबाको यादमा भोजन बनायौ भने बाबा पनि बास्ना लिनुहुन्छ। सेवाधारी बच्चाहरू धेरै फुर्तिलो बन्नु पर्छ। हर प्रकारको सेवा आफ्नो हातले गर्नु पर्छ।

गीत:- मुझको सहारा देने वाले....

ओम् शान्ति। बाबा बसेर बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ। बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी आत्माहरू परमपिता परमात्मा बाबाबाट सुनिरहेका छौं। पहिले सत्सङ्गमा तिमी यस्तो सम्झिदैनथ्यौ- हामी आत्माहरू परमपिता परमात्माबाट सुनिरहेका छौं। यहाँ बच्चाहरू बाबाको र बाबा बच्चाहरूको सम्मुखमा छौं। बाबा निराकार हुनुहुन्छ, आत्मा पनि निराकार छ नि। कति धेरै बच्चाहरू छन्। बाबा विना अरू कसैले यस्तो भन्न सक्दैन। जो ब्राह्मण-ब्राह्मणीहरू छन् उनीहरूलाई नै बाबा सम्मुख बसेर सम्झाउनुहुन्छ। तिमीलाई थाहा छ- अहिले सबै पाप आत्मा छन्, यो कुनै पुण्य आत्माहरूको दुनियाँ होइन। सत्ययुगलाई पुण्य आत्माहरूको दुनियाँ भनिन्छ। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई बेहदका बाबाले राजयोग सिकाइरहनु भएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ- यो पुरानो दुनियाँमा देह सहित जे जति छ, त्यसलाई भुल्नु छ। यसबाट वैराग्य आउनु पर्छ। यो हो बेहदको वैराग्य। तिमीलाई कुनै जङ्गलमा जानु छैन। गृहस्थ व्यवहारमा नै रहनु छ। तर यो पुरानो दुनियाँमा दिल लगाउनु छैन। यो कलियुगको रङ्गमञ्च हो। यस रङ्गमञ्चमा जब सत्ययुग थियो तब देवी-देवताको राज्य थियो। उनीहरूको पार्ट चल्थ्यो। अब यो रङ्गमञ्च पुरानो भएको छ। सत्ययुगलाई पुण्य आत्माहरूको दुनियाँ भनिन्छ। अहिले तिमी यी आँखाबाट जे जति देख्छौ त्यो पुरानो चीज नै हो। यो ८४ जन्म पूरा गर्नु छ भने यस पुरानो दुनियाँमा दिल लगाउनु छैन। दिल नयाँ दुनियाँमा लगाउनु छ। अब त हामी यो पुरानो शरीर छोडेर फर्केर जानु छ। खुशी रहनु पर्छ- बाबाले हामीलाई फेरि वापस लिएर जानको लागि आउनु भएको छ। हामीलाई फेरि स्वर्गमा गएर पार्ट खेल्नु छ। अर्थात् गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि ममत्व मेटाइदिनु छ। पुरानो दुनियाँ चिहान बन्नु नै छ। नाटकका पात्रहरूले पार्ट पूरा गरिसकेपछि उनीहरूलाई घर याद आउँछ। तिमीलाई पनि थाहा छ- हामी ब्राह्मणहरूले ८४ जन्मको पार्ट खेल्छौं, ८४ को चक्र नै भनिन्छ। वर्णहरूको याद गर्नु पर्ने हुन्छ।

शिवबाबा सम्मुख बसेर फूलहरूलाई हेर्नु हुन्छ। यिनको आत्माले पनि हेर्छ अनि बाबालाई पनि याद गर्छ- बाबाले हामीलाई यो ज्ञान सुनाउनु भएको छ। उहाँ नै बाबा, शिक्षक र सतगुरु हुनुहुन्छ। हातमा कुनै शास्त्र त छैन। बच्चीहरूले पनि भन्छन्- शिवबाबाले सृष्टि चक्रको ज्ञान दिनु भएको छ, त्यही तपाईंहरूलाई सुनाउँछौं। त्यतिबेला सतगुरुको नै याद आउँछ। आत्माको रूपमा बाबाको पनि याद आउँछ। सारा विश्वको इतिहास-भूगोल पनि याद आउँछ। यो पनि जान्दछौ- वहाँ हामी आत्माहरू नाङ्गै रहन्छौं। बाबा

त सदैव अशरीरी हुनुहुन्छ। अहिले हामीलाई यो शरीरद्वारा कल्प पहिले जस्तै शिक्षा दिइरहनु भएको छ। वास्तवमा हामी आत्मा हौं। पुण्य आत्मा, पाप आत्मा भनिन्छ। पाप वा पुण्य परमात्मा भनिदैन। संन्यासीहरूलाई पनि महान् आत्मा भनिन्छ। यदि परमात्मा सर्वव्यापी हुनुहुन्थ्यो भने महान् परमात्मा भनिन्थ्यो। यस्तो त हुन सक्दैन— परमात्मा बसेर यज्ञ-तप आदि गर्नुहुन्छ। भक्तले भगवानलाई खोज्छन्। भक्तिमार्गको यो पार्ट पनि ड्रामामा निश्चित छ। तिमी फेरि २१ जन्म सुख भोगेर ६३ जन्म भक्ति मार्गको चक्रमा आउनु छ। तिमीलाई थाहा छ— हाम्रो पार्ट सबैको भन्दा भिन्न छ। हरेक अविनाशी आत्मालाई अविनाशी पार्ट मिलेको छ। शरीर त खतम भइहाल्छ। आत्माले भन्छ— मैले ८४ जन्मको पार्ट खेलें। अब मैले पार्ट पूरा गरेर वस्त्र छोड्नु छ, यसमा ममत्व राख्नु छैन। आत्माले सबैथोक गर्छ। आत्माले पढ्छ। भन्छ— मैले यी अङ्गहरूद्वारा यति पढेको छु। आत्मा यसबाट निस्किएपछि शरीरलाई मुर्दा भनिन्छ। आत्माले भन्छ— म अमर छु। तिमी अहिले बुद्धिमा छ— वास्तवमा यो बेहदको ड्रामामा हाम्रो ८४ जन्मको पार्ट छ। अनेक पात्रहरू भिन्न-भिन्न धर्मका छन्। भारतवर्षको धेरै महिमा छ। क्रिश्चियनहरूलाई पनि भारत प्रति सम्मान छ। सम्झन्छन्— भारत नै प्राचीन देश हो। त्यस समयमा क्रिश्चियन थिएनन्। तर तिनीहरू भारत प्राचीन हो भन्छन् मात्र, तर जान्दैनन्। त्यहाँ त देवी-देवताहरूको राज्य थियो, जसलाई भगवती-भगवान् भनिन्छ। गड कृष्णा भन्दैनन्, लर्ड कृष्णा भन्छन्। कृष्णको अथवा देवताहरूको सबैभन्दा पुरानो चित्र माग्छन् किनकि देवी-देवताहरू सबैभन्दा ठूला हुन् नि। भारतवर्षको धेरै महिमा छ। गीतामा यदि नाम नबदलेका भए सबैले जान्ने थिए— हामी मनुष्य आत्माहरूको बाबाको जन्मभूमि भारतवर्ष हो। शिवका मन्दिर त जहाँतहाँ छन्। पतित-पावन बाबा पतित दुनियाँमा नै आएर सबैलाई पावन बनाउनु हुन्छ भने त उँच हुनुभयो नि। महिमा पनि छ— शिवाय नमः। तिमी माता-पिता हामी बालक... तिमी ज्ञानका सागर हौ। तिमी मत निराला छ। तिमी महिमा अपरम अपार छ। तर पनि उहाँलाई बिर्सिएका छन्, त्यसैले भारतवर्षको महिमा लोप भएको छ। अब बच्चाहरू बाहिर बेलायतमा गयौ भने उनीहरूलाई सम्झाउनु छ— सबै आत्माहरूको बाबा उहाँ निराकार हुनुहुन्छ। तपाईंहरूले परमपितालाई पुकार्नुहुन्छ, तर उहाँ कहिले आउनुहुन्छ, जान्नु भएको छैन। ती युरोपवासी यादवले पनि जान्दछन्— हामीले यो जुन मूसल बनाउन लगाएका छौं, यसद्वारा अवश्य हामीले आफ्नै कुलको विनाश गर्दैछौं। महाभारत लडाईं प्रख्यात छ। सामुन्ने विनाश खडा छ। भारतवर्ष प्राचीन हो, त्यसैले सहयोगी पनि धेरै बन्छन्। सम्झन्छन्— भारतवर्ष धेरै धनवान् थियो। यति धेरै खजाना थियो, जसलाई पछि गएर मुलमानहरूले हीरा-मणि आदि लगेर चिहानमा लगाए। बच्चाहरूलाई थाहा छ— यहाँ देवी-देवताहरूको राज्य थियो। अहिले हामी फेरि त्यो राज्य लिइरहेका छौं। योगबल विना कोही पनि विश्वको मालिक बन्न सक्दैन। क्रिश्चियनहरू एकै धर्मका हुन्, तैपनि आपसमा लडाईं गरेर आफ्नै कुलको विनाश गर्छन्। यादव कुलवालाहरू मुसलद्वारा आपसमा लड्छन्। बमद्वारा नै सारा दुनियाँ उड्नेछ, हामी राज्य गर्न सक्दैनौ भन्ने पनि जानेका छन्। तिमीलाई थाहा छ— दुई बाँदर आपसमा लडाईं गर्छन् मक्खन बीचमा हामीलाई मिल्छ। तिमी पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। अब तिमी बच्चाहरूलाई यो पुरानो दुनियाँबाट वैराग्य आउनु पर्छ किनकि तिमीलाई थाहा छ— यी सबै खतम हुनेवाला छन्। याद एक बाबालाई नै गर्नु छ। चिहानलाई के याद गर्ने? कब्रिस्तान खतम भएर परिस्तान बन्नु छ। सत्ययुगमा यहाँ नै हीरा जुहारतका खानीहरू थिए, अहिले त सबै रिक्तिएको छ। कसरी विमानमा

सुन आदि लिएर आउँछन्, बच्चाहरूले साक्षात्कार गरेका छन्। यो सृष्टि नै नयाँ बन्छ। त्यहाँ कति राम्रा-राम्रा फल-फूल हुन्छन्। त्यहाँ हरेक चीज राम्रो हुन्छन्। गन्ध फैलाउने, दुःख दिने कुनै चीज हुँदैन। त्यसैले त्यसलाई स्वर्ग भनिएको हो।

अहिले एकै साजन सबै सजनीहरूलाई लिएर जान आउनु भएको छ। सबैको शरीर त यहीँ समाप्त हुन्छ। यी होलिका आदि सबै यहाँका उत्सव हुन्। तर त्यसको यथार्थ महत्त्व कसैलाई थाहा छैन। रक्षाबन्धनको पनि उत्सव हुन्छ। रावणलाई जलाउने पनि उत्सव हुन्छ। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— अहिले सारा सृष्टि यस समय रावणको घर भएको छ। सबै शोक वाटिकामा छन्। कति दुःखी छन्। त्यसैले सबै सँग ममत्व मेटाइदिनु पर्छ। अब हामी फर्केर घर जाँदैछौं। घरलाई नै याद गर्नु छ। सत्ययुगमा जब शरीर बूढो हुन्छ तब सम्झन्छन्—हामी अब यो पुरानो शरीर छोडेर नयाँ लिन्छौं। अहिले तिमीहरूले सम्झन्छौ— हामी फर्केर जानु छ, त्यसैले देह-अभिमान छोड्नु छ। दुनियाँले यी कुरालाई जान्दैनन्। आत्मा सो परमात्मा, परमात्मा सो आत्मा भनिदिन्छन्। बाबा सम्झाउनुहुन्छ— यो झुटो हो। यदि भक्त नै भगवान् हुन् भने त भगवानलाई किन याद गर्ने? एक निराकार बाबालाई पतित पावन भनेर महिमा गरिएको छ। भन्नुहुन्छ— मलाई पतित दुनियाँमा नै आउनु पर्छ। फेरि यिनलाई र तिमीहरू सबैलाई पावन बनाउँछु। सारा दुनियाँलाई पावन बनाएर वापस लिएर जान्छु। वहाँ परमधाममा सबै आत्माहरू पवित्र नै रहन्छन्। फेरि यहाँ सतो, रजो, तमो हुँदै अन्तमा पतित बनेका छन्। यो सबैको अन्तिम जन्म हो। लक्ष्मी-नारायण पनि अहिले अन्तिम जन्ममा छन्। पतित-पावन एकै बाबा हुनुहुन्छ। यो सृष्टि चक्रलाई बुझ्न धेरै सजिलो छ। माताहरूले पनि यो गोलाको चित्रद्वारा राम्ररी सम्झाउन सक्छन्, यसमा केवल बुद्धिद्वारा बुझ्नु पर्छ। चित्रद्वारा सम्झाउन धेरै सजिलो छ। बाबा विना यो ज्ञान कसैले सम्झाउन सक्दैन। अरू कोही सँग पनि यो चित्र छैन। यी चित्रहरूको धेरै सम्मान हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— जो पढे-लेखेका छन् उनलाई यो कल्प-वृक्ष, त्रिमूर्तिको चित्र पठाऊ। बेलायतमा पनि पठाइदेऊ। यसद्वारा फस्टक्लास सेवा हुन सक्छ। सम्मुख गएर सम्झाउन सक्छौ। यो पनि ज्ञान हो नि। कलेजमा यो ज्ञान हुनु पर्छ, जसबाट उनीहरूलाई बेहदको इतिहास-भूगोलको ज्ञान मिलोस्। जो ब्राह्मण कुलका छन् उनीहरूलाई तीर लाग्छ। बाबा भिन्न-भिन्न प्रकारले निर्देशन दिइरहनुहुन्छ। बच्चाहरूलाई कहिले जोस आउँछ फेरि ठण्डा सोडा वाटर बन्छन्। ठूला-ठूला विश्व-विद्यालयहरूमा यी चित्र देऊ। चित्र गएपछि नै त कसैलाई तीर लाग्छ। बेलायतका ठूला-ठूला मानिसहरूलाई निःशुल्क देऊ। बेहदका बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी निःशुल्क दिन सक्छौ। तर यस्तो होइन— गाडी वा बसमा जो भेटिन्छ उनलाई दिइराख। लायक छ कि छैन यो पनि हेर्नु पर्छ। यसमा धेरै राम्रो ज्ञान छ। ठूला-ठूला दुकानमा पनि दिन सक्छौ। मेहनत गर्नु पर्छ नि। सेवाधारी बच्चाहरूले सेवा गर्न सक्छन्। हरेकको आ-आफ्नो सेवा छ। माताहरूले पनि घरमा सेवा गर्नु छ। चित्र लिएर प्यार सँग सम्झाऊ। साना-साना बच्चाहरूलाई चित्रद्वारा सम्झाइन्छ नि। कोही ४ महिनाका बच्चा छन्, कोही ६ महिनाका, कोही दुई महिनाका। ८४ जन्म कसरी लिन्छन् तिम्रो बुद्धिमा छ। अहिले ब्राह्मण बनेका छौं, फेरि देवता बन्नेछौं फेरि क्षत्रिय। यसरी आफू सँग कुरा गर्नु पर्छ। तिमी पारलौकिक बाबा सँग कुरा गछौं। यो विचार सागर मन्थन गर्नु हो। जति सेवा गछौं त्यति पुरस्कार मिल्छ। तिमी ईश्वरीय सेवामा छौ। बाबा भन्नुहुन्छ— गृहस्थ व्यवहारको सम्हाल गरेर पनि आठ घण्टा यो सेवामा

२०७५ आषाढ ८ शुक्रबार २२-०६-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

लाग। तिमीलाई बेहदको खजाना मिल्छ। सारा दिन बुद्धिमा यो स्वदर्शन चक्र फिर्नु पर्छ। ८४ को चक्र याद आउनु पर्छ। यो किन भुल्छौ? जति स्मरण गर्छौ त्यति बाबाको गलाको हार बन्छौ। फेरि विष्णुको गलाको हार बन्छौ। बच्चाहरूलाई घरी-घरी सम्झाइन्छ, यहाँ धारणा राम्रो हुन्छ किनकि यहाँ कोही मित्र सम्बन्धी आदि त छैनन्। सेवाधारी ऊ नै हो, जो सारा दिन सेवामा लागि रहोस्, बाबाको मुरली सुनोस्, रिपिट गरोस्, नोट गरोस्। शिक्षकले सम्झन्छन्— हाम्रो स्कूलबाट धेरै पास भएर निस्किए भने सरकारले सम्मान गर्नेछ। तिमी ब्राह्मणहरूलाई पनि यस्तो विचार रहनु पर्छ— हामी झुण्ड तयार गरेर बाबाको पासमा लिएर जानेछौं। यसैलाई समझदार भनिन्छ। यदि कसैले मेहनत गर्दैन भने रिपोर्ट आउँछ। आराम त हराम हो। टिचर यस्तो फुर्तिलो हुनु पर्छ जसले १० सेन्टरलाई सम्हालोस्। यहाँ-वहाँ भागिरहोस्। ५-६ घण्टाको निद्रा काफी छ। तर मेहनत गर्नु पर्छ। असल समझदार बच्चाहरूले कोसिस गरेर भोजन पनि आफ्नै हातले बनाउँछन्। बाबालाई याद गरेर प्रेम सँग बसेर भोजन बनाएर खायौ भने अवस्था धेरै राम्रो रहन्छ। बाबा पनि चाहनुहुन्छ— आफ्नै हातले बनाऊन्। बाबालाई याद गरेर बनायौ भने बाबालाई पनि बास्ना मिल्छ। बाबाको यादबाट धेरै राम्रो उन्नति हुन्छ। स्वदर्शन चक्र घुमाइराख। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकिलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) आफूले आफैं सँग वा पारलौकिक पिता सँग कुराकानी गरेर विचार सागर मन्थनमा बुद्धिलाई व्यस्त राख्नु छ। स्वदर्शन चक्रधारी बन्नु छ।
- २) अब हामी घर फर्किएर जाँदैछौं, यो शोक वाटिका हो, यसबाट ममत्व मेटाउनु छ। नयाँ दुनियाँ सँग आफ्नो दिल लगाउनु छ।

वरदानः— अनेक प्रकारको अग्निबाट बच्ने र सबैलाई बचाउने सच्चा रहमदिल भव

आजका मानव अनेक प्रकारको अग्निमा जलिरहेका छन्, अनेक प्रकारको दुःख, चिन्ता, समस्या... भिन्न-भिन्न प्रकारको यो चोट जुन आत्माहरूलाई लाग्छ, यो अग्निले जीवन छँदै जल्ने अनुभव गराउँछ। तर तिमी यस्तो जीवनबाट निकलेर श्रेष्ठ जीवनमा आयौ, तिमी शीतल सागरको कण्ठमा बसेका छौ। अतीन्द्रिय सुख, शान्तिको प्राप्तिमा समाहित छ। त्यसैले रहमदिल बनेर अन्य आत्माहरूलाई पनि अनेक प्रकारको अग्निबाट बचाऊ। गल्ली-गल्लीमा ज्ञान स्थान बनाएर सबैलाई ठेगाना देऊ।

स्लोगनः— जसको एक बाबा सँग सच्चा प्रीत छ, उसलाई अशरीरी बन्न सहज हुन्छ।